

CHÚC ÔNG CÒN LẠI CÁI QUẢN

(Tặng những nhà đạo đức bảo rằng Tha Hương tôi không hưởng ứng giúp đỡ quỹ nhân đạo xây dựng nhà “lước” XHCN “nà” không có lòng Nhân Đạo)

Nói ra ông lại bảo tôi
Là không nhân đạo, thương người phải không?
Những bài học thừa ông, còn đấy
Chết vì Nhân, ông thấy không ông?
Nhân gì với kẻ lộn sòng
Dùng Nhân làm bức bình phong tráo bài
Trước bảy lăm những ai nuôi giặc
Nay vẫn còn cay đắng trong tâm
Đem cơm, đem thuốc xuống hầm
Mẹ nuôi chiến sĩ âm thầm bao năm
Mẹ bảo vệ, mẹ chăm, mẹ quý
Bởi lòng Nhân, chẳng kể khó khăn
Tháng Tư Một Chín Bảy Lăm
Con nuôi ra khỏi căn hầm mẹ nuôi
Con bảo mẹ là người phe địch
Bởi có con đi lính Quốc gia
Con đem con ruột mẹ ra
Tặng vài viên đạn làm quà đền ơn
Phận mẹ cũng chẳng hơn gì thế
Bởi mẹ nuôi nên nể công nuôi
Nếu không, mẹ cũng đi đời
Khoan hồng, chính sách sáng ngời, đảng tha!
Tha mạng sống nhưng nhà của Ngụy
Xương máu dân tích lũy mà thành
Ba ngày, lệnh phải dọn nhanh
Để nhà cán bộ trên thành tiếp thu
Nhân đạo ấy có mù không bạn?
Đừng nghĩ rằng tôi cạn lòng nhân
Loại người đem oán báo ân
Xin thừa, ông muốn dùng nhân, cứ dùng!
Tôi thì nhất định không nhân đạo
Với những loài ma giáo, hồ ly
Bảy lăm, bài học còn kia
Lòng nhân cũng phải biết khi chẳng dùng
Dùng không đúng thì không kết quả

Mà lại còn mang họa vào thân
Nhân chi với bọn vô thần
Chúng nào biết nghĩa, biết nhân là gì
Ông có nhớ ông vì cộng sản
Phải vượt biên tị nạn không ông?
Ngày đi ông khóc rờn rờn
Ông thề với Cộng sẽ không chung trời
Mới vài chục năm thôi, ông đã
Vì lẽ gì quên cả quê hương
Quên dân tộc vẫn đau thương
Quên anh em vẫn trên đường đấu tranh?
Để bọn lưu manh, ông bảo
Tôi là thằng cạn ráo lòng nhân
Hay ông... rối loạn tâm thần?
Nếu không, sao bảo phải nhân với Hồ?
Thì ông cứ bung bỏ, đội đĩa
Tôi thì không có thể bắt lương
Không bao giờ phản quê hương
Con đường dân tộc là đường tôi đi
Đảng kia, một lũ bất nghì
Nhai xương uống máu kẻ chi nghĩa tình!

Nhân gì với lũ yêu tinh!
Muốn nhân, ông cứ một mình ông nhân!
Chúc ông còn lại cái quần!

Tha Hương